

2. Ложачевська О. М. Управління системою адаптивного стратегічного планування інноваційно орієнтованого конкурентоспроможного підприємства в умовах глобалізації та COVID-19 / О. М. Ложачевська, Н. М. Вдовенко, С. С. Родченко, В. В. Ігнатюк // Формування ринкових відносин в Україні. - 2022. - № 1. - С. 53-60.

3. Охріменко І. В. Інновації в системі стратегічного управління безпекою національної економіки в умовах ризиків та невизначеності глобалізації / І. В. Охріменко, Н. М. Вдовенко, Є. І. Овчаренко, І. А. Гнатенко // Економіка та держава. - 2021. - № 8. - С. 4-9.

УДК 005.8

Алієв Т.В., аспірант
Київський національний університет технологій та дизайну

ВИКЛИКИ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ НА ПРИКЛАДІ ПІДПРИЄМСТВ ЕЛЕКТРОННОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Діджиталізація стає ключовим драйвером в сучасних умовах глобалізації та розвитку високотехнологічних галузей, зокрема електронної промисловості. Впровадження цифрових технологій дозволяє підвищити ефективність виробничих процесів, оптимізувати управління ресурсами та скоротити витрати. Завдяки діджиталізації підприємства отримують можливість оперативно реагувати на зміни ринкових умов і вимоги споживачів, що забезпечує їхню конкурентоспроможність. Крім того, цифрові інструменти відіграють вирішальну роль у створенні інноваційних продуктів і послуг, що сприяє розвитку електронної промисловості. Зокрема, автоматизація, штучний інтелект та аналітика великих даних дозволяють компаніям не лише оптимізувати виробництво, але й прогнозувати майбутні тренди та потреби ринку [1, 2, 3]. Це, у свою чергу, стимулює зростання інвестицій у R&D, що є важливим фактором у підтримці інноваційної діяльності. У таких умовах розвиток електронної промисловості залежить від здатності підприємств інтегрувати цифрові рішення на всіх етапах виробничого циклу, починаючи від розробки і закінчуючи реалізацією готової продукції на ринку.

Метою дослідження є визначення ключових викликів процесів діджиталізації управління проектами.

Управління проектами в інноваційному секторі економіки, зокрема на підприємствах електронної промисловості стикається з новими викликами, пов'язаними з інтеграцією цифрових технологій, автоматизацією процесів і адаптацією до швидких технологічних змін [4, 5, 6]. Одним з основних викликів є необхідність постійного оновлення та вдосконалення технологічної бази, оскільки конкуренція в галузі електроніки є надзвичайно інтенсивною, а швидкість появи нових технологій змушує підприємства бути гнучкими та готовими до інновацій. Це створює додаткові вимоги до менеджерів проектів, які повинні забезпечити ефективну координацію між різними етапами проекту, забезпечувати високу швидкість ухвалення рішень і мінімізувати ризики, пов'язані з впровадженням нових технологій.

Розглянемо виклики діджиталізації в управлінні проектами, що притаманні бізнесу з інноваційних галузей економіки, в т.ч. підприємствам електронної промисловості [7, 8].

По-перше, це *високі вимоги до адаптації персоналу і підвищення цифрової грамотності*. Діджиталізація вимагає від підприємств електронної промисловості кардинальних змін в управлінні персоналом, особливо коли мова йде про впровадження новітніх технологій та цифрових рішень у процеси проектного менеджменту. Управління проектами в умовах діджиталізації вимагає від працівників здатності не лише оперувати сучасними цифровими інструментами, але й розуміти їх потенціал для оптимізації робочих процесів.

По-друге, це *вимоги до постійного оновлення знань та компетенцій*. Окрім адаптації до нових умов, працівникам підприємств електронної промисловості доводиться постійно вдосконалювати свої навички. Цифрові технології розвиваються динамічно – навіть нещодавно отримані знання можуть стати застарілими через декілька років або навіть місяців.

По-третє, це *вплив цифрових змін на корпоративну культуру*. Інтеграція цифрових технологій у процеси управління проектами підприємств електронної промисловості змінює не тільки технічний аспект роботи, але й корпоративну культуру компанії. Процеси стають більш прозорими, швидкими та менш залежними від людського фактору, що вимагає від працівників готовності до постійної комунікації через цифрові платформи, підвищеної уваги до кібербезпеки та готовності до роботи в умовах віддаленого доступу.

Маємо відмітити складність інтеграції нових цифрових технологій із застарілими. Модернізація застарілих систем та інтеграція нових цифрових технологій вимагають значних інвестицій як фінансових, так і часових. Для великих підприємств із комплексною структурою управління цей процес може тривати роками, враховуючи необхідність поетапного переходу, тестування нових систем, навчання персоналу та вирішення проблем, що виникають під час інтеграції. Витрати на розробку нових рішень та забезпечення їхньої сумісності зі старими платформами можуть стати суттєвим бар'єром, особливо для компаній, які працюють у висококонкурентному середовищі і не можуть дозволити собі тривалі простої або збільшення витрат. Крім того, впровадження нових технологій часто вимагає залучення зовнішніх спеціалістів або консалтингових фірм, що додатково підвищує вартість проекту. У деяких випадках підприємства можуть вирішити обмежити використання нових технологій лише до окремих підрозділів або проектів, що, у свою чергу, знижує загальний ефект від впровадження інновацій.

Список використаних джерел:

1. Marnewick C., Marnewick A. Digitalization of project management: Opportunities in research and practice. *Project Leadership and Society*. 2020. №3. P. 100061.
2. Barthel P., Hess T. Towards a characterization of digitalization projects in the context of organizational transformation. *Pacific Asia Journal of the Association for Information Systems*. 2020. №12(3). P. 31–56.
3. Воробйов В., Черечін О., Романів І., Береза В., Черепаняк В., Черепаняк А. Діджиталізація процесу управління IT-проектами. *Академічні візії*. 2023. №26. С. 1–8.
4. Wu T. Digital project management: rapid changes define new working environments. *Journal of Business Strategy*. 2021. №43(5). P. 323–331.
5. Жигалкевич Ж., Залуцький Р. Діджиталізація як основний фактор розвитку бізнес-структур. *Ефективна економіка*. 2020. №11. С. 1–9.
6. Pegulescu I. Digitalization in project management. *Ovidius University Annals Economic Sciences Series*. 2023. №23(1). P. 200–208.
7. Oeij P., Škerlavaj M., Černe, M., Dysvik A. Managing innovation: How does it differ in project-based firms from routine-based firms? *Journal of Business and Psychology*. 2019. №34(1). P. 55–73.

8. Касич А.О., Рафальська І.В. Бізнес-моделі сучасних підприємств: поняття, види, зарубіжний досвід. Причорноморські економічні студії. 2019. Випуск 37. С. 86-92.

УДК 330.3

Корсуненко І.Г., аспірант

Київський національний університет технологій та дизайну

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСАМИ В ЕПОХУ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Управління бізнес-процесами вже стало традиційною частиною успішної діяльності підприємств. Однак, щоб зберігати конкурентоспроможність, варто стежити за актуальними трендами в цій галузі. Цифровізація проникає в різні сфери бізнесу, і координація робочої діяльності не стала винятком. Корпоративне середовище безперервно розвивається, вимагаючи від організацій не тільки адаптації, але й активного впровадження інноваційних підходів до управління бізнесом.

Інноваційні підходи до управління бізнесом в епоху цифрової трансформації відіграють ключову роль у розвитку сучасних організацій. У сучасному світі, де технології швидко змінюються і проникають в усі сфери діяльності, важливо застосовувати інноваційні методи і стратегії для ефективного управління бізнесом. Вивченню проблем, пов'язаних з інноваціями та інноваційними технологіями, присвячено багато наукових робіт вітчизняних і зарубіжних дослідників. Питання активізації інноваційної діяльності розглядається в роботі [3].

Одним з інноваційних підходів до управління бізнесом є використання цифрових технологій. В епоху цифрової трансформації, організації активно впроваджують і застосовують різноманітні цифрові інструменти та платформи для автоматизації бізнес-процесів, поліпшення операційної ефективності та забезпечення більш гнучкого й адаптивного управління. Існує величезна кількість прикладів автоматизованих бізнес-процесів, починаючи від процесу відправлення посилки від одного адресата іншому і до розгалуженого процесу злиття двох компаній. Завдяки високому рівню організації робіт, цілеспрямованим і чітким діям співробітників і дисципліні при виконанні завдань, застосування автоматизації бізнес-процесів у таких галузях, як логістика, продажі, маркетинг, HR і багатьох інших відрізняється наявністю позитивних результатів завдяки використанню такого підходу до управління організацією. Ключова ідея використання цифрових інструментів полягає в тому, щоб підвищити ефективність роботи з усіма даними про клієнтів, завдання і послуги/товари компанії, а також автоматизувати певні дії, які можуть здійснюватися без людських зусиль [5]. На перший погляд може здатися, що метою автоматизації бізнес-процесів є заміна людської праці на працю програмних роботів, але це не зовсім так. Автоматизація бізнес-процесів дозволяє працівникам організації уникнути рутинних і механічних завдань та отримати можливість зосередитися на виконанні нових обов'язків, у тому числі на дослідницьких завданнях або будь-якій діяльності, яка передбачає використання досвіду і знань працівника, що в результаті перетворює роботу на творчий процес, запобігаючи при цьому виникненню вигорань на робочих місцях.